

OVERWEGING Kerstmorgen Andreas 2022 jaar A
Jesaja 52, 7-19, Johannes 1, 1-18

Kerstmis vieren in tijden van oorlog. De wereld geconfronteerd met complexe problemen. Alles lijkt onzeker, de toekomst ongewis. Wat eerder zo gewoon leek: plannen maken voor volgend jaar of later. Kopen en consumeren wat er ons werd voorgeschoteld.

Meer en meer beseffen we dat het zo niet langer kan; dat ons leefpatroon, onze voetafdruk, ons eens zo gevierde individualisme steeds meer egoïsme is geworden. Er is haast, stress, geen tijd.

Met als gevolg steeds meer mensen die het allemaal niet meer bijbenen, mensen die ziek worden, overspannen raken, zich alleen voelen, arm zijn, of bang om arm te worden...door de energieprijzen, de zorgkosten....

Kerstmis vieren, kerstmis willen vieren, vanuit een verlangen naar, toen alle mensen kerstmis vierden: samen zingen en luisteren naar verhalen in de kerstnacht over het wonder van het kind in de kribbe. Omgeven door herders en een sterrennacht. Het kan je met heimwee vervullen naar wat er niet meer is en wat er niet meer komt.

Ieder jaar nu zelf Kerstmis vormgeven. Wat betekent Kerstmis voor mij, wat zou ik anders willen dit jaar, durf ik het, om het anders te doen, zoals ik het echt zou willen vieren? Kan ik vol verwachting uitzien?

Kerstmis komt, het zal er zal zijn, ook als ik me niet voorbereid. Dit Kind kan mij raken, mij het gevoel kan geven waar het om zou moeten gaan in mijn leven om geraakt te worden. Om wat je nauwelijks woorden kunt geven, te ervaren dat het er is, dat het kan, dat er in jou gedachten groeien vol Licht, Liefde, Leven, zo echt en puur, en dat dat alles anders maakt.

Dat problemen anders aanvoelen, dat ze je niet langer meer blokkeren.

Dat je aanvoelt wat echt is en zuiver,

Dat je er mag zijn, en dat tegelijkertijd jouw persoon er niet meer zo toe doet.

Dat jij deel bent van een groter geheel.

Dat we allemaal ouder en kind zijn, ook als je geen ouder wordt of bent.

Dat we allemaal verantwoordelijkheid hebben naar elkaar

En dat dat goed is, waardig en waardevol.

Het Kind, maakt in ons wakker wat je zo gemakkelijk op slot doet.

Dit Kind klopt onophoudelijk op je geweten,

op, wat je eigenlijk zou willen, en kunnen, als je zou doen wat je hart je ingeeft.

Gaat achter alle vragen die we ons stellen

niet een diep verlangen schuil naar een wereld die goed is voor mensen, waar of wie dan ook, een wereld die goed is voor de natuur?

De herders, Jozef en Maria, zij putten hoop uit een ster.
Kunnen wij nog wachten?
Kunnen wij nog leven met afhankelijkheid?
Kunnen wij vergeven ook als iets je leven eerder kapot heeft gemaakt?
Kunnen wij openstaan voor de wonderen van de natuur, voor een mens, een kind, een vlammetje in de nacht, een druppel op een gloeiende plaat?
Is dat genoeg?

Zijn we daarom hier vandaag om deze vragen toe te laten?
Om onze twijfel, zorg en tekortkomingen
voor te leggen aan Hem en daarmee aan elkaar?

Hoort!
In het begin was het Woord. Het was in het begin bij God.
Door het Woord is alles ontstaan, leven en licht voor de mensen,
de duisternis kan dit licht nooit doven.

Dat Woord is mens van vlees en bloed geworden, een Kind,
te midden van ons, vol goedheid en waarheid.
Omwille van ons werd het aan het kruis genageld
omdat wij Zijn kracht, zijn belangeloze Liefde
niet erkennen, herkennen, toelaten.
Ondanks alles blijft zijn Licht en Liefde ons geven,
nu en altijd. *Amen* Een zalig kerstfeest.